

Sujungtos bylos C-402/05 P ir C-415/05 P

Yassin Abdullah Kadi ir Al Barakaat International Foundation prieš

Europos Sąjungos Tarybą ir Europos Bendrijų Komisiją

„Bendra užsienio ir saugumo politika (BUSP) — Ribojančios priemonės, taikomos asmenims ir subjektams, susijusiems su Osama bin Ladenu, Al-Qaida tinklu ir Talibanu — Jungtinės Tautos — Saugumo Taryba — Pagal Jungtinių Tautų Chartijos VII skyrių priimtos rezoliucijos — Įgyvendinimas Bendrijoje — Bendroji pozicija 2002/402/BUSP — Reglamentas (EB) Nr. 881/2002 — Priemonės, taikomos asmenims ir subjektams, įtrauktiems į Jungtinių Tautų organo sudarytą sąrašą — Lėšų ir ekonominių išteklių išaldymas — Saugumo Tarybos komitetas, sukurtas pagal Saugumo Tarybos rezoliucijos 1267 (1999) 6 dalį (Sankcijų komitetas) — Šių asmenų ir subjektų įrašymas į Reglamento (EB) Nr. 881/2002 I priedą — Ieškinyš dėl panaikinimo — Bendrijos kompetencija — Bendras teisinis pagrindas pagal EB 60, 301 ir 308 straipsnius — Pagrindinės teisės — Teisė į nuosavybės apsaugą, teisė būti išklausytam ir teisė į veiksmingą teisminę kontrolę“

Generalinio advokato M. Poiares Maduro išvada, pateikta 2008 m. sausio 16 d. . . . I - 6363

Generalinio advokato M. Poiares Maduro išvada, pateikta 2008 m. sausio 23 d. . . . I - 6387

2008 m. rugsėjo 3 d. Teisingumo Teismo (didžioji kolegija) sprendimas . . . . I - 6411

Sprendimo santrauka

- 1. Institucijų aktai — Teisinio pagrindo pasirinkimas — Reglamentas, nustatantis ribojančias priemones, taikomas tam tikriems asmenims ir subjektams, susijusiems su Osama bin Ladenu, „Al-Qaida“ tinklu ir Talibanu
(EB 57 straipsnio 2 dalis, EB 60, 133, ir 301 straipsniai; Tarybos reglamentas Nr. 881/2002)*
- 2. Institucijų aktai — Teisinio pagrindo pasirinkimas — Bendrijos aktai, kuriais siekiama ES sutarties tikslų išorės santykių srityje — EB 308 straipsnis — Nepriimtinumai
(EB 60, 301 ir 308 straipsniai; ES 3 straipsnis)*
- 3. Institucijų aktai — Teisinio pagrindo pasirinkimas — Reglamentas, nustatantis ribojančias priemones, taikomas tam tikriems asmenims ir subjektams, susijusiems su Osama bin Ladenu, „Al-Qaida“ tinklu ir Talibanu
(EB 60, 301 ir 308 straipsniai; Tarybos reglamentas Nr. 881/2002)*
- 4. Europos Bendrijos — Teismo vykdoma institucijų aktų teisėtumo kontrolė — Aktas, įgyvendinantis Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos rezoliucijas — Netiesioginė Saugumo Tarybos sprendimų teisėtumo kontrolė — Netaikymas
(EB 220 straipsnis; Tarybos reglamentas Nr. 881/2002)*
- 5. Bendrijos teisė — Principai — Pagrindinės teisės — Atsižvelgimas į Europos žmogaus teisių konvenciją
(EB 220 ir 307 straipsniai; ES 6 straipsnio 1 dalis)*
- 6. Tarptautinė viešoji teisė — Jungtinių Tautų Chartija — Pagal Jungtinių Tautų Chartijos VII skyrių priimtos Saugumo Tarybos rezoliucijos*
- 7. Europos Bendrijos — Teismo vykdoma institucijų aktų teisėtumo kontrolė — Reglamentas, nustatantis ribojančias priemones, taikomas tam tikriems asmenims ir subjektams, susijusiems su Osama bin Ladenu, „Al-Qaida“ tinklu ir Talibanu*
- 8. Europos Bendrijos — Teismo vykdoma institucijų aktų teisėtumo kontrolė — Reglamentas, nustatantis ribojančias priemones, taikomas tam tikriems asmenims ir subjektams, susijusiems su Osama bin Ladenu, „Al-Qaida“ tinklu ir Talibanu*

9. *Europos Bendrijos — Teismo vykdoma institucijų aktų teisėtumo kontrolė — Reglamentas, nustatantis ribojančias priemones, taikomas tam tikriems asmenims ir subjektams, susijusiems su Osama bin Ladenu, „Al-Qaida“ tinklu ir Talibanu*
10. *Ieškinys dėl panaikinimo — Teismo sprendimas dėl panaikinimo — Poveikis — Teisingumo Teismo nustatytas apribojimas — Reglamentas, nustatantis ribojančias priemones, taikomas tam tikriems asmenims ir subjektams, susijusiems su Osama bin Ladenu, „Al-Qaida“ tinklu ir Talibanu*
(EB 231 straipsnis)

1. Pitarus EB 60 ir EB 301 straipsnių aiškinimui, pagal kurį pakanka, jog Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos rezoliucijoje 1390 (2002) numatytos ir Reglamentu Nr. 881/2002, nustatančiu tam tikras specialias ribojančias priemones, taikomas tam tikriems asmenims ir subjektams, susijusiems su Osama bin Ladenu, *Al Qaida* tinklu ir Talibanu, įgyvendinamos ribojančios priemonės būtų skirtos trečiojoje šalyje esantiems arba su ja kitokiu pagrindu susijusiems asmenims ar subjektams, šios nuostatos būtų traktuojamos per plačiai ir nebūtų tinkamai atsižvelgta į iš paties teksto išplaukiantį reikalavimą, kad remiantis šiomis nuostatomis priimamos priemonės būtų nukreiptos prieš trečiąsias šalis.

Pirma, EB 301 straipsnio aiškinimas, pagal kurį EB 301 straipsnis nustato procedūrinę sąsają tarp Bendrijos ir Europos Sąjungos ir todėl šią nuostatą reikia aiškinti taip pat plačiai kaip ir atitinkamą Bendrijos kompetenciją, įskaitant susijusią su bendrąja prekybos politika ir laisvu kapitalo judėjimu, gali susiaurinti šios nuostatos taikymo sritį

ir veiksmingumą, nes joje, atsižvelgiant į patį tekstą, numatomas ekonominius santykius su trečiosiomis šalimis paveikiančių priemonių, kurios gali būti labai įvairios ir todėl *a priori* neturi būti ribojamos sritimis, susijusiomis su kita materialine Bendrijos kompetencijos dalimi, kaip antai bendrosios prekybos politikos ar laisvo kapitalo judėjimo sritimi, priėmimas. Tokio aiškinimo nepagrindžia ir EB 301 straipsnio tekstas, nes šis Bendrijai suteikia materialinę kompetenciją, kurios apimtis yra iš principo autonominė kitos Bendrijos kompetencijos atžvilgiu.

Antra, dėl minėto reglamento tikslo ir dalyko negalima teigti, kad šis reglamentas konkrečiai taikomas tarptautinei prekybai, nes jis iš esmės skirtas skatinti, lengvinti ar reglamentuoti prekybą, todėl jis negali būti grindžiamas Bendrijos kompetencija bendrosios prekybos politikos srityje. Bendrijos teisės aktas priskirtinas kompetencijai EB 133 straipsnyje numatytos bendrosios

prekybos politikos srityje, tik jeigu yra susijęs su tarptautine prekyba, nes jis daugiausia skirtas skatinti, palengvinti ar reglamentuoti prekybą bei daro tiesioginį ir nedelsiamą poveikį prekybai arba atitinkamų produktų prekybai. Minėto reglamento taip pat negalima priskirti EB sutarties nuostatų dėl laisvo kapitalo judėjimo ir mokėjimų taikymo sričiai tiek, kiek jis uždraudžia perleisti ekonominius išteklius trečiojoje šalyje esantiems privatiems asmenims. Visų pirma, kalbant apie EB 57 straipsnio 2 dalį, reikia pripažinti, kad ginčijamos ribojančios priemonės nepatenka nė į vieną šioje nuostatoje numatytų priemonių kategorijų. Paskui dėl EB 60 straipsnio 1 dalies reikia pasakyti, kad ši nuostata taip pat negali pagrįsti ginčijamo reglamento, nes jos taikymo sritį apibrėžia EB 301 straipsnio taikymo sritis. Galiausiai dėl EB 60 straipsnio 2 dalies reikia pripažinti, kad ši nuostata nenumato tokios Bendrijos kompetencijos, nes ji tik leidžia valstybėms narėms dėl tam tikrų ypatingų priežasčių imtis vienašališkų priemonių trečiųjų šalių atžvilgiu dėl kapitalo judėjimo ir mokėjimų. Tarybai turint teisę valstybę narę įpareigoti tokias priemones pakeisti arba panaikinti

(žr. 168, 176–178, 183, 185, 187–191, 193 punktus)

2. Konceptcijai, pagal kurią EB 308 straipsnis EB 60 ir 301 straipsnių kontekste leidžia priimti Bendrijos aktus, kuriais siekiama ne vieno iš Bendrijos tikslų, bet vieno iš ES sutarties tikslų išorės santykių srityje, kuriai priklauso bendra užsienio ir saugumo politika (BUSP), prieštarauja pats EB 308 straipsnio tekstas.

Nors tiesa, kad tarp Bendrijos veiksmų, apimančių ekonomines sankcijas pagal EB 60 ir 301 straipsnius, ir ES sutarties tikslų išorės santykių srityje, įskaitant BUSP, yra sąsaja, nei EB sutarties nuostatų tekstas, nei jos struktūra neparemia koncepcijos, pagal kurią ši sąsaja taikoma kitoms EB sutarties nuostatoms ir būtent EB 308 straipsniui.

Norint remtis EB 308 straipsniu reikia, kad, pirma, numatomas veiksmas būtų susijęs su „bendrosios rinkos veikimu“ ir, antra, juo būtų siekiama „vieno iš Bendrijos tikslų“. Taigipastarosios nuostatos, atsižvelgiant į aiškų ir konkretų jos apibrėžimą, niekaip negalima suprasti kaip apimančios BUSP tikslus.

Sąjungos ir Bendrijos kaip susijungusių, tačiau skirtingų teisinių sistemų koegzistavimas ir konstitucinė ramsčių struktūra, kurios norėjo galiojančių sutarčių rengėjai, yra ir institucinio pobūdžio priežastys, prieštaraujančios šios sąsajos išplėtimui tiems EB sutarties straipsniams, su kuriais ji aiškiai nenustato ryšio.

Be to, EB 308 straipsnis, kuris yra neatskiriama suteiktais įgaliojimais pagrįstos institucinės sistemos dalis, negali būti pagrindas išplėsti Bendrijos įgaliojimų sritį už bendrą Sutarties nuostatų ribų, ypač nuostatų, kurios apibrėžia Bendrijos užduotis ir tikslus.

Taip pat ES 3 straipsnis, konkrečiai jo antroji pastraipa, negali būti pagrindas išplėsti Bendrijos kompetenciją už Bendrijos tikslų.

3. EB 308 straipsnio tikslas – suteikti įgaliojimus Bendrijos institucijoms, kai specifinės EB sutarties nuostatos aiškiai ar numanomai nesuteikia joms įgaliojimų imtis veiksmų, tiek, kiek šie įgaliojimai yra būtini vienam iš Sutartyje įtvirtintų Bendrijos tikslų pasiekti.

Reglamentas Nr. 881/2002, nustatantis tam tikras specialias ribojančias priemones, taikomas tam tikriems asmenims ir subjektams, susijusiems su Osama bin Ladenu, *Al Qaida* tinklu ir Talibanu, tiek, kiek juo nustatomos ekonominio ir finansinio pobūdžio ribojančios priemonės, aiškiai patenka į EB 60 ir 301 straipsnių taikymo sritį *ratione materiale*. Kadangi šiuose straipsniuose aiškiai ar numanomai nėra numatytos teisės taikyti tokias priemones asmenims, neturintiems jokio ryšio su trečiosios šalies valdančiuoju režimu, kaip antai numatyti ginčijamame reglamente, tokios galios neturėjimas, atsižandantis dėl šių nuostatų taikymo srities *ratione personae* apribojimo, gali būti kompensuojamas nurodant kaip šio reglamento teisinį pagrindą be dviejų pirmųjų straipsnių, kuriais šis aktas grindžiamas materialine prasme, taip pat EB 308 straipsnį, jei tenkinamos kitos EB 308 straipsnio taikymo sąlygos.

(žr. 197–204 punktus)

Kadangi šiuo reglamentu siekiama neleisti asmenims, susijusiems su Osama

bin Ladenu, *Al Qaida* tinklu ir Talibanu, disponuoti bet kokiais finansiniais ir ekonominiais ištekiais, norint sukliudyti teroristinės veiklos finansavimą, šis tikslas gali būti siejamas su vienu iš Bendrijos tikslų EB 308 straipsnio prasme. Tiek, kiek EB 60 ir 301 straipsniai numato Bendrijos kompetenciją nustatyti ribojančias ekonominio pobūdžio priemones, siekiant įgyvendinti veiksmus, kurių imtasi bendros užsienio ir saugumo politikos kontekste, jie išreiškia netiesioginį juos pagrindžiantį tikslą, t. y. leisti priimti tokias priemones veiksmingai panaudojant Bendrijos instrumentą. Šį tikslą galima laikyti Bendrijos tikslu EB 308 straipsnio prasme.

4. Europos Bendrija yra teisės bendrija ta prasme, jog nei jos valstybės narės, nei jos institucijos neišvengia jų teisės aktų atitikties pamatinei konstitucinei chartijai, tai yra Sutarties, kontrolės, ir todėl, kad Sutartis nustatė visą ieškinių ir procedūrų sistemą tam, kad Teisingumo Teismui būtų priskirta institucijų teisės aktų teisėtumo kontrolė. Tarptautinis susitarimas negali pažeisti Sutartyse nustatyto kompetencijos paskirstymo, vadinasi, ir Bendrijos teisės sistemos autonomijos, kurios laikymąsi užtikrina Teisingumo Teismas, remdamasis pagal EB 220 straipsnį jam suteikta išimtinė jurisdikcija, išplaukiančia iš Bendrijos pagrindų.

Tokių priemonių įgyvendinimas naudojant Bendrijos instrumentą neperžengia bendrų EB sutarties nuostatų visumos ribų, nes tokios priemonės dėl savo pobūdžio turi ryšį ir su bendrosios rinkos veikimu, o šis ryšys yra kita EB 308 straipsnio taikymo sąlyga. Jei ekonominės ir finansinės priemonės, kokios nustatytos minėtu reglamentu, vienašališkai taikytų kiekviena valstybė narė, šių nacionalinių priemonių išplitimas galėtų paveikti bendrosios rinkos veikimą.

(žr. 211, 213, 216, 222, 225–227, 229, 230 punktus)

Kalbant apie Bendrijos aktą, kuriuo, kaip Reglamentu Nr. 881/2002, nustatančiu tam tikras specialias ribojančias priemones, taikomas tam tikriems asmenims ir subjektams, susijusiems su Osama bin Ladenu, *Al Qaida* tinklu ir Talibanu, siekiama įgyvendinti pagal Jungtinių Tautų Chartijos VII skyrių priimtą Saugumo Tarybos rezoliuciją, Bendrijos teismas, įgyvendindamas išimtinę kompetenciją, kurią numato EB 220 straipsnis, neturi kontroliuoti tokios šio tarptautinio organo priimtos rezoliucijos teisėtumo, net jei ši kontrolė apsiribotų šios rezoliucijos atitikties *jus cogens* tikrinimu, bet gali kontroliuoti tik įgyvendinamojo Bendrijos akto teisėtumą.

Bendrijos teismo sprendimas, kuriuo būtų nuspręsta, kad Bendrijos aktas, kuriuo siekiama įgyvendinti tokią rezoliuciją, prieštarauja iš Bendrijos teisinės sistemos išplaukiančiai viršesnei normai, nereiškia, kad abejojama šios rezoliucijos viršenybe tarptautinės teisės prasme.

Šia prasme išipareigojimai pagal tarptautinę sutartį negali pažeisti konstitucinių EB sutarties principų, įskaitant principą, pagal kurį visuose Bendrijos aktuose reikia gerbti pagrindines teises, nes ši pagarba yra jų teisėtumo, kuri pagal Sutarties nustatytą išsamią teisių gynimo priemonių sistemą turi kontroliuoti Teisingumo Teismas, sąlyga.

(žr. 281, 282, 286–288 punktus)

5. Pagrindinės teisės yra neatskiriama bendrųjų teisės principų, kurių laikymąsi užtikrina Teisingumo Teismas, dalis. Šiuo tikslu Teisingumo Teismas vadovaujasi valstybių narių bendromis konstitucinėmis tradicijomis ir gairėmis, nustatytomis tarptautiniuose dokumentuose žmogaus teisių apsaugos srityje, kuriuos priimant valstybės narės bendradarbiavo ar prie kurių prisijungė. Europos žmogaus teisių konvencija šiuo atžvilgiu turi ypatingą reikšmę. Pagarba žmogaus teisėms yra Bendrijos aktų teisėtumo sąlyga, ir Bendrijoje neleidžiamos su pagarba joms nesuderinamos priemonės.

Jungtinių Tautų tarptautinę teisinę sistemą reglamentuojantys principai nereikalauja, jog Reglamento Nr. 881/2002, nustatančio tam tikras specialias ribojančias priemones, taikomas tam tikriems asmenims ir subjektams, susijusiems su Osama bin Ladenu, *Al Qaida* tinklu ir Talibanu, vidinio teisėtumo teisminė kontrolė pagrindinių teisių atžvilgiu būtų neįmanoma dėl to, kad šiuo aktu siekiama įgyvendinti pagal Jungtinių Tautų Chartijos VII skyrių priimtą Saugumo Tarybos rezoliuciją. Toks Bendrijos akto imunitetas nuo jurisdikcijos, kaip iš Jungtinių Tautų Chartijos išplaukiančių išipareigojimų, būtent susijusių su pagal jos VII skyrių priimtą Saugumo Tarybos rezoliucijų įgyvendinimu, viršenybės tarptautinės teisės prasme principo pasekmė, neturi jokio pagrindo pagal EB sutartį. EB 307 straipsnis jokia atveju negali leisti paneigti principų, kurie išplaukia iš pačios Bendrijos teisinės sistemos pagrindų, įskaitant laisvės, demokratijos ir pagarbos žmogaus teisėms ir pagrindinėms laisvėms

principus, kurie ES 6 straipsnio 1 dalyje įtvirtinti kaip Sąjungos pagrindas. Jei EB 300 straipsnio 7 dalies nuostata, numatanti, kad šiame straipsnyje nustatytomis sąlygomis sudaryti susitarimai yra privalomi Bendrijos institucijoms ir valstybėms narėms, būtų taikoma Jungtinių Tautų Chartijai, pastaroji turėtų viršenybę Bendrijos antrinės teisės aktų atžvilgiu. Tačiau ši viršenybė Bendrijos teisės kontekste netaikoma pirminei teisei ir būtent bendriesiems principams, kurių dalis yra pagrindinės teisės.

Pagal EB sutartimi jiems suteiktą kompetenciją Bendrijos teismai privalo užtikrinti iš principo visišką visų Bendrijos teisės aktų teisėtumo kontrolę pagrindinių teisių atžvilgiu, įskaitant tokius Bendrijos aktus, kuriais, kaip ginčijamu reglamentu, siekiama įgyvendinti pagal Jungtinių Tautų Chartijos VII skyrių priimtas Saugumo Tarybos rezoliucijas.

(žr. 283–285, 299, 303, 304, 306–308, 326 punktus)

6. Bendrijos kompetencija turi būti įgyvendinama laikantis tarptautinės teisės,

o neperžengiant kompetencijos ribų priimtas aktas turi būti aiškinamas ir jo taikymo sritis nustatoma atsižvelgiant į atitinkamas tarptautinės teisės normas.

Naudodamasi kompetencija EB 60 ir 301 straipsnių pagrindu priimti teisės aktus, kuriais įgyvendinamos pagal Jungtinių Tautų Chartijos VII skyrių priimtos Saugumo Tarybos rezoliucijos, Bendrija turi ypatingą dėmesį skirti aplinkybei, kad pagal Jungtinių Tautų Chartijos 24 straipsnį Saugumo Tarybos rezoliucijų pagal Chartijos VII skyrių priėmimas reiškia pagrindinės šio tarptautinio organo pareigos palaikyti tarptautinę taiką ir saugumą vykdymą, kuris pagal šį VII skyrių apima teisę nustatyti, kas laikytina grėsme tarptautinei taikai ir saugumui, ir imtis būtinų priemonių jiems palaikyti ar atkurti.

Tačiau Jungtinių Tautų Chartija neįpareigoja pagal jos VII skyrių priimtas Saugumo Tarybos rezoliucijas įgyvendinti apibrėžtu būdu, nes tai padaryti reikia pagal kiekvienos JTO narės vidaus teisinėje sistemoje šioje srityje taikomą

tvarką. Iš principo Jungtinių Tautų Chartija JTO nariams leidžia laisvai pasirinkti įvairius galimus tokių rezoliucijų perkėlimo į jų vidinę teisinę sistemą būdus.

taip pat susijusių su šio reglamento tikslu ir jame numatytų priemonių veiksmingumu, Bendrijos institucijos neprivalėjo ir išklausti apeliančių iki jų vardus įrašant į šio reglamento I priede esantį sąrašą. Be to, Bendrijos akto, kuriuo siekiama įgyvendinti Saugumo Tarybos rezoliuciją, priimtą kovos su terorizmu kontekste, atveju viršesni su saugumu ar Bendrijos ir jos valstybių narių užsienio santykiais susiję motyvai gali neleisti suinteresuotiesiems asmenims perduoti kai kurios informacijos ir išklausti dėl jos teikiamų jų paaiškinimų.

(žr. 291, 293, 294, 298 punktus)

7. Dėl teisės į gynybą ir, visų pirma, teisės būti išklaustam pažymėtina, kad tokių ribojančių priemonių, kokias nustato Reglamentas Nr. 881/2002, nustatantis tam tikras specialias ribojančias priemones, taikomas tam tikriems asmenims ir subjektams, susijusiems su Osama bin Laden, *Al Qaida* tinklu ir Talibanu, atveju iš Bendrijos institucijų nereikalaujama iki pradinio asmens arba subjekto įrašymo į šių priemonių numatytą asmenų ar subjektų sąrašą pranešti tokį įrašymą pagrindžiančių motyvų. Toks išankstinis pranešimas pakenktų šiuo reglamentu nustatytų lėšų ir ekonominių išteklių išaldymo priemonių veiksmingumui. Dėl priežasčių,

Tačiau teisė į gynybą ir, visų pirma, teisė būti išklaustam buvo aiškiai pažeistos, nes nei ginčijamas reglamentas, nei Bendroji pozicija 2002/402 dėl ribojančių priemonių prieš Osamą bin Ladeną, *Al-Qaida* organizacijos ir Talibano narius bei su jais susijusius kitus asmenis, grupes ir organizacijas, į kurią jis nukreipia, nenumato informacijos, kuria grindžiamas suinteresuotųjų asmenų vardų įrašymas į šio reglamento I priedą, pateikimo procedūros ir šių asmenų išklausymo nei įrašymo momentu, nei vėliau, o Taryba apeliančiams nepranešė apie įrodymus, kuriais grindžiamos jiems pritaikytos ribojančios priemonės,

ir nesuteikė galimybės susipažinti su šia informacija per protingą terminą pritaikius šias priemones.

sąlygomis ginti savo teises ir visiškai susipažinę su informacija nuspręsti, ar reikia kreiptis į Bendrijos teisimą (šiuo klausimu žr. minėto sprendimo *Heylens ir kt.* 15 punktą), ir tam, kad pastarasis galėtų visiškai vykdyti atitinkamo Bendrijos akto teisėtumo kontrolę, o tai jis privalo daryti pagal EB sutartį.

(žr. 334, 338, 339, 341, 342, 345, 348 punktus)

8. Veiksmingos teisminės apsaugos principas yra bendrasis Bendrijos teisės principas, kylantis iš valstybėms narėms bendrų konstitucinių tradicijų, įtvirtintas Europos žmogaus teisių konvencijos 6 ir 13 straipsniuose ir dar kartą patvirtintas Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnyje.

Taigi nepranešus minėtiems asmenims ar subjektams apie prieš juos surinktus įrodymus ir atsižvelgiant į ryšius tarp teisės į gynybą ir teisės į veiksmingą teisminę apsaugą, jie juo labiau negalėjo tinkamomis sąlygomis ginti savo teisių Bendrijos teisme šios informacijos atžvilgiu, o šis teismas negalėjo patikrinti minėto reglamento teisėtumo tiek, kiek jis susijęs su šiais asmenimis ar subjektais, todėl reikia pripažinti, kad buvo pažeista teisė į veiksmingą teisminę apsaugą.

(žr. 335–337, 349, 351 punktus)

Pareigos pranešti motyvus, kuriais grindžiamas asmens arba subjekto vardo įrašymas į Reglamento Nr. 881/2002, nustatančio tam tikras specialias ribojančias priemones, taikomas tam tikriems asmenims ir subjektams, susijusiems su Osama bin Ladenu, *Al Qaida* tinklu ir Talibanu, I priede esantį sąrašą, laikymasis būtinas ir tam, kad asmenys, kuriems ribojančios priemonės taikomos, galėtų kuo geresnėmis

9. Bendrijos akto tikslų svarba pateisina net sunkias neigiamas pasekmes kai kuriems ūkio subjektams, įskaitant tuos, kurie

visiškai neatsako už situaciją, dėl kurios buvo priimtos atitinkamos priemonės, bet kuriuos, konkrečiai – jų nuosavybės teises, šios priemonės paveikia.

argumentus kompetentingoms institucijoms, kaip reikalaujama pagal Europos žmogaus teisių konvencijos protokolo Nr. 1 1 straipsnį.

Atsižvelgiant į bendrojo intereso tikslą, kuris tarptautinei bendrijai toks pat svarbus kaip ir pagal Jungtinių Tautų Chartiją panaudojant visas priemones kovai su grėsme tarptautinei taikai ir saugumui, kurią sukelia terorizmo aktai, asmenų, kuriuos Saugumo Taryba arba Sankcijų komitetas nurodė kaip susijusius su Osama bin Ladenu, *Al-Qaida* tinklu ar Talibanu, lėšų, finansinio turto ir kitų ekonominių išteklių išaldymas savaime nelaikytinas netinkamu ar neproporcingu. Šiuo atžvilgiu Reglamentu Nr. 881/2002, nustatančiu tam tikras specialias ribojančias priemones, taikomas tam tikriems asmenims ir subjektams, susijusiems su Osama bin Ladenu, *Al Qaida* tinklu ir Talibanu, nustatomos ribojančios priemonės yra nuosavybės teisės apribojimas, kuris iš principo gali būti pateisinamas.

Taigi minėtame reglamente numatytų ribojančių priemonių taikymas asmeniui ar subjektui dėl pastarųjų įtraukimo į jo I priede esantį sąrašą yra nepateisinamas jų nuosavybės teisės apribojimas, nes šis reglamentas buvo priimtas nepateikiant šiam asmeniui ar subjektui jokios garantijos, suteikiančios galimybę pateikti savo argumentus kompetentingoms institucijoms, nors jų teisių į nuosavybę apribojimas laikytinas žymiu, atsižvelgiant į jų atžvilgiu priimtų ribojančių priemonių bendrą apimtį ir realią trukmę.

(žr. 361, 363, 366, 368–370 punktus)

Tačiau taikomos procedūros turi suinteresuotajam asmeniui ar subjektui suteikti tinkamą galimybę pateikti savo

10. Kadangi Reglamentas Nr. 881/2002, nustatantis tam tikras specialias ribojančias priemones, taikomas tam tikriems asmenims ir subjektams, susijusiems su Osama bin Ladenu, *Al Qaida* tinklu ir

Talibanu, turi būti panaikintas tiek, kiek jis susijęs su apeliантаis, dėl šiuo reglamentu nustatytų ribojančių priemonių priėmimo procedūrai taikomų principų pažeidimo, neatmestina, kad tokių priemonių taikymas apeliантаms vis dėlto yra pateisinamas iš esmės.

Taigi šio reglamento panaikinimo neatidėliotinas poveikis galėtų padaryti rimtą ir nepataisomą žalą ribojančių priemonių, kurios nustatytos šiuo

reglamentu ir turi būti įgyvendinamos Bendrijos, veiksmingumui, nes iki jo galimo pakeitimo nauju reglamentu apeliантаi galėtų imtis priemonių, siekdami išvengti, kad lėšų išaldymo priemonės jiems dar galėtų būti taikomos. Tokiomis aplinkybėmis EB 231 straipsnis bus teisingai pritaikytas, ginčijamo reglamento pasekmes tiek, kiek jos susijusios su apeliантаis, paliekant galioti ne ilgiau kaip tris mėnesius nuo šio sprendimo paskelbimo.

(žr. 373, 374, 376 punktus)